

PARKERDŐGAZDASÁG

A PILISI PARKERDŐ RÉSZVÉNYTÁRSASÁG LAPJA

IX. évfolyam, 5. szám

1994. december

Első évünk részvénytársaságként

Dobó István vezérigazgató nyilatkozata

Eltelt az első olyan esztendő, amikor Parkerdőgazdaságunk részvénytársaságként működött. Milyen tapasztalatokat hozott a társasági formában való gazdálkodás, hogyan zárjuk az évet, milyen kilátásaink vannak a következő időszakra? – e kérdésekről beszélgetve átfogó helyzetkép fölvezetésére kértük *Dobó Istvánt*, cégünk vezérigazgatóját.

– A részvénytársasággá való átalakulás jelentős változás erdőgazdaságunk életében, még ha ez talán kevésbé érződött is az egyes erdészeteknél – mondotta előljáróban Dobó István. – A korábbi államigazgatási irányítás meglehetősen szövevényes, sok bizonytalan elemet is tartalmazó rendszere helyébe sokkal *egyértelműbb, átláthatóbb* szisztéma lépett, amelyben az állam mint egyszemélyi tulajdonos – az ÁV Rt által képviselve – a társasági törvény keretei között gyakorolja jogait. Ez egyben azt is jelenti, hogy – legalábbis a működési formát tekintve – ugyanolyan mozgástérben dolgozunk, mint a magyar gazdasági élet legtöbb szereplője, hiszen a hazai cégek túlnyomó része szintén valamilyen fajta társaságként tevékenykedik.

Újszerű feladatot jelentett az Rt szerveinek kiépítése, s főként ezek konkrét működési módszereinek kialakítása. Úgy érzem, jó munkastílust sikerült megteremteni. A közgyűlés, az igazgatóság, a felügyelő bizottság és a könyvvizsgáló tevékenységének köszönhetően tágult az ügyvezetés látóköre, kitekintése az ágazat egészére, egyúttal gazdagodott a vállalatvezetés eszköztára. A tulajdonos a közgyűléseken egyértelműen, határozottan, ugyanakkor kellő önállóságot hagyva fogalmazta meg érdekeit, követelményeit. Az igazgatóság – amely egyébként *Bacsa Imre*, az ÁV Rt kontrolling igazgatója bevonásával hat főre bővült – az előírásoknak megfelelően, két havonta ülésezett, s döntött a hatáskörébe tartozó kérdésekben. Ennek egyik kézzel fogható eredménye például, hogy végre van négy évre előrettekintő, *középtávú stratégiai tervünk*, amely jó alap ahhoz, hogy a napi teendők sokasága közepette ne feledkezzünk meg

a hosszabb távon érvényesülő lehetőségekről, nagyobb időszakot átívelő céljainkról sem. A felügyelő bizottság szintén sokrétűen segíti a gazdálkodást; vizsgálatai, észrevételei, javaslatai igen hasznosnak bizonyultak, mind úgy, hogy az ügyvezetés figyelmét ráirányította egyes problémakörökre, mind a konkrét megoldások tekintetében. A könyvvizsgáló tevékenységét a maga területén ugyanez jellemzi.

Összefoglalóan két lényeges elemet szeretnék kiemelni. Elsősorban azt, hogy az Rt szerveinek sokszínű személyi összetétele – hiszen egyetemi oktató, minisztériumi szakember és számos más szakterület képviselője egyaránt helyet kapott a testületekben – lehetővé teszi, hogy mi is tágabb aspektusból, nagyobb összefüggésben lássuk saját tevékenységünket, különösen annak gyöngye pontjait. Ez nem egyszerűen azt jelenti, hogy „több szem többet lát”, hanem főként azt, hogy a „külső”, de a Parkerdőgazdaság iránt elkötelezett szakemberek szemléletmódja, megközelítési módszere minket is arra ösztönöz, hogy friss szemmel nézzünk számos szakmai és gazdálkodási kérdést. Másodsorban azt emelem ki, hogy az ügyvezetés megfelelő önállósággal dolgozhat; az Rt irányító szervei a maguk szintjén és feladatkörében végzik munkájukat, anélkül, hogy feles-

Kellemes Karácsonyi Ünnepeket

és Eredményekben Gazdag,

Boldog Új Esztendőt

Kívánunk Minden

Munkatársunknak!

legesen elvonnának vagy éppen leadnának feladatokat, döntési köröket. Mindent összevetve azt mondhatom, hogy ez az első év, a kölcsönös ismerkedés éve jól zárult, és a társasági forma jól működő testületeire számíthatunk a jövőben is.

– *A részvénytársaság szervezetének kialakítása tehát sikeresen lezajlott. Hasonlóan pozitív képet mutat 1994. évi gazdálkodásunk is?*

– Tekintve, hogy egész ágazatunk, maga a magyar erdőgazdálkodás kritikus időszakát éli – amint ez az idén nálunk tartott OEE-vándorgyűlésen is markánsan megfogalmazódott –, nehéz lenne egyértelműen pozitív tendenciákról beszélni akár cégünknel, akár más erdőgazdaságnál. Egyrészt örömmel mondhatom, hogy a tulajdonos által meghatározott fő célkitűzéseket – mind a „naturáliákat”, mind az eredményelképzelést tekintve – lényegében teljesítettük. A másik oldalon azonban ott sorakozik a sok „de” – hogy a jelenlegi körülmények között egyáltalán milyenek lehettek ezek a célkitűzések, illetve mennyire lehetnek összhangban szakmai felelősségünkkel, erdész lelkiismeretünkkel.

A jelenlegi adatok szerint *reális reményünk van arra, hogy a tervezett 4 millió forintos eredményt produkáljuk*. Borzasztóan nagy erőfeszítéssel! Önmagában nagyon szép dolog, hogy a tervet teljesítjük, de mindannyian tudjuk azt is, hogy 4 milliós nyereség egy ilyen nagyságú cégnél elég szerény eredmény. Az ágazat egészét jellemzi, hogy ez is szinte túlfeszített elvárás volt. Hiszen ha a mi gazdálkodási adottságainkat és eredménykövetelményünket összevetjük – mondjuk – egyes nyugat-magyarországi erdőgazdaságok adottságaival és eredményelvárásával, meglehet, mínusz ötven vagy hetven milliót kellett volna tervezni.

– *A cégen belül az egyes ágazatok eredménytermelő lehetősége, képessége hogyan alakult?*

– Kedvező, hogy a fahasználat összességében a tervezettnél több eredményt hozott, sajnálatos viszont, hogy a vadászat-vadgazdálkodás – legalábbis a forintleértékelésekből adódó többletbevételhez képest – elmaradt a várakozástól. Erdőművelési feladatainkat jórészt sikeresen és pénzügyileg is eredményesen teljesítettük, s külön kiemelendő, hogy – egy több éves program befejeztével – alig maradt erdősítési hátralék. (Ne feledjük, hogy 1989-ben még több mint 500 hektár hátralék volt.)

A fafeldolgozásban, mint mindannyian tudjuk, fő termékünk a koporsó. Lepence egész cégünk finanszírozásában kulcsfontosságú, s éppen ezért nagyon nyugtalanító, hogy távlatilag elég nehéz helyzet látszik kialakulni. A 30-32 ezer darabos kapacitást már tavaly sem sikerült teljes egészében kihasználni, idén pedig körülbelül 23 ezer koporsót adtunk el. Van egy kritikus pont, úgy 20 ezer darab körül, amikor e tevékenység veszteségesse kezd válni. Vizsgálataink azt mutatják – s ez talán nagyon furcsán hangzik – hogy a fő baj: nem vagyunk korrumpáltak. A termékválaszték is, a termékek

ára is versenyképes. Azonban a koporsópiacon feltűnt számos kis cég, amely zsebből megveszteget egyes tevékenyzési vállalkozókat. Nekünk erre természetesen nincs ilyen törvénytelen pénzalapunk. Ki kell találnunk valamit, hogy a törvényes keretek között versenyképesek maradjunk, különben termékváltáson kell elgondolkoznunk.

– *Erdőgazdaságunk sajátos karakterét a kiterjedt parkerdőgazdálkodás adja. Idén milyennek mutatkoztak ennek lehetőségei?*

– A reális igényeinkbe foglalt és kért 110 millió forintos állami támogatással szemben 43 millió forintot kaptunk. Ugyanakkor a tulajdonos képviselője világosan leszögezte, hogy parkfenntartást olyan mértékben végezhetünk, amennyire a dotáció lehetővé teszi, vagyis saját forrásainkból nem csoportosíthatunk át eszközöket erre a célra, mert ez nyilvánvalóan eredményrontó hatású lenne. Ugyanakkor nem vitatott, hogy a közjóléti erdőgazdálkodás a főváros környékén és a Dunakanyarban különösen fontos.

Meg kell mondanom, hogy ebben a kérdésben erősen ütköznek a szakmai álláspontok. A támogatás csökkenése – s ezzel parkfenntartási tevékenységünk szűkülése – nem újkeletű jelenség, nem függ össze a részvénytársasággá való átalakulással, hiszen a működési forma változása előtt is, 1991 óta egyre kisebb reálértékű parkfenntartási alapokkal dolgoztunk. Hangsúlyozzuk, hogy *a parkfenntartás a mi esetünkben kiemelkedően fontos erdővédelmi kérdés is*. Mi nem valahol Somogyban vagy Borsodban gazdálkodunk, hanem egy két és fél milliós világváros közvetlen környékén, illetve magában a városban is, s annak legfontosabb idegenforgalmi vonzáskörzetében, a Dunakanyarban. Ha nem tudjuk megfelelő eszközökkel – kiépített és jól karbantartott kirándulóutakkal, vonzó parkerdei létesítményekkel – megfelelő irányba orientálni a bel- és külföldi kirándulótömeget, akkor az egész szabályozhatatlanná válik, a turisták elárasztják a belső erdőtömböket, a védett területeket, a bioszféra rezervátumot is. Az erdőt érő agresszió – tilos behajtás, szemétkeresés, tűzkár, taposási kár és így tovább – olyan mértékűvé válhat, hogy a helyreállítás költsége a sokszorosát fogja kitenni annak az összegnek, amit most nem adnak meg nekünk. Márpedig ha a Budapest környéki erdő vésszesen leromlik, mindenképpen helyre kell majd hozni, hiszen ez súlyos ökológiai veszélyekkel járhat magát a várost illetően is.

Jelenleg ott tartunk, hogy ama 43 millióból és némi – ebből az ágazatból származó és felhasználható – saját bevételből a szükséges parkfenntartási munkák felét sem tudjuk finanszírozni. Pontosabban, nagy erőfeszítéssel kevesebb mint fele pénzből a munka több mint felét sikerült elvégezni. Hogyan? „Őrzünk néhány legfontosabb bástyát” – a budai hegyvidék leglátogatottabb pontjain és a Visegrádi Kiránduló Központban legalább a korábbi színvonalat igyekszünk fenntartani.

Számos kevésbé frekvenciált helyen tudomásul vettük a minőségromlást. S van egy harmadik, egyre táguló terület, ahol egyszerűen nem tudunk semmit sem csinálni; kényszerűségből, egyelőre sorsukra hagyjuk létesítményeinket.

Jövőre, az előrejelzések szerint, ugyanannyi dotációra számíthatunk, mint idén. Tehát a támogatás reálértéke tovább csökken. Halmozódik a problémátömeg, s ahhoz, hogy legalább a 90-91-es, még elfogadható szintet újra elérjük, már negyedmilliárdos állami feladatváltásra lenne szükség.

A tulajdonosi képviselő, az ÁVRt álláspontja érthető. Nem engedheti meg, hogy a parkfenntartás jelentős költségei erősen veszteséggé tegyék cégünket. Ezt természetesen mi sem akarjuk, mert egy tartósan veszteséges cég – még ha olyan fontos és szerteágazó szerepet is tölt be, mint a miénk, a főváros környékén gazdálkodó erdőgazdaság – a piac kegyetlen törvényei szerint nagyon szomorú sorsra juthat. Az egyetlen megoldás az állami támogatás jelentős növelése, akár az idegenforgalmi forrásokból is. A természetvédelmi és környezetvédelmi hatóságoknak is sokkal nagyobb súllyal kellene foglalkozniuk ezzel a kiemelt problémával.

– *Vezérigazgató úr, köszönjük az áttekintést. Végezetül néhány olyan részterületről szeretnék kérdezni, amely különösen érdekli a kollégákat. Az első: erdőfeltárás... Évek óta elhanyagolt terület.*

– Két éve itt is megszűnt az állami támogatás, s ezt mi is erősen megéreztek. Ma még nem kritikus a helyzet, de hamarosan azzá válhat. Éppen ezért stratégiai terünkben szerepel, hogy már 1995-től érezhető javulást kell elérnünk e téren. Ehhez a pénzügyi feltételeket biztosítjuk.

– *...Műszaki Erdészet...?*

– Közismert, hogy évek óta veszteséges. Most azonban nagyon perspektivikus tárgyalások zajlanak. Annyit mondhatok el, hogy az egyik legnagyobb nyugati terepjáróautó-gyártó cég komolyan érdeklődik iránta, hogy márkakereskedőjévé és szervizévé tegye – közös vállalkozásban. Remélem, sikerülni fog.

– *...Privatizálás...?*

– Sokat, de kevés eredménnyel küszködtünk vele az idén. A legnagyobb „hal” – Incsó – talán elkél végre. Apróbb ügyeket sikerült megoldanunk.

– *...Lakásprivatizálás...?*

– A legfontosabbnak azt tartom, hogy létrejöttek a megfelelő szabályzatok, és két éves – tőlünk független – kényszerszünet után újra megindulhatott az értékesítés. A feltételek, elismerem, nem túl kedvezőek, különösen, ha ahhoz hasonlítjuk, hogy az utóbbi években Budapesten milyen áron és kedvezményekkel juthattak önkormányzati lakáshoz a bent lakó bérlők. Azt a kompromisszumot sikerült elérnünk, ami a szabályzatokban szerepel.

– *...Erdőkárpótlás...?*

– Összesen 3400 hektárnyi területünket érinti a kárpótlás, zömmel erdőt. Az erdőfelügyelettel és a természetvédelmi hatósággal közösen kijelöltük a megfelelő részeket, úgy, hogy ne bontsunk meg összefüggő erdőtesteket. Bár akadnak konfliktusok – most éppen Törökbalint térségében –, azon kevés erdőgazdaság közé tartozunk, ahol viszonylag simán lezajlik ez a folyamat.

– *Köszönjük a beszélgetést.*

– Én is köszönöm, egyúttal megragadom az alkalmat, hogy – a cégvezetés nevében is – kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog új esztendőt kívánjak minden kedves munkatársunknak.

– *sébor* –

Tanácskozott a Pilisi Csoport

Az Országos Erdészeti Egyesület Pilisi Csoportja több mint kétszáz tagot számlál. A vezetőség és a tagság képviselői december elején értékelték a helyi egyesületi munkát, amelyet tartalmasnak, eredményesnek minősítettek. A rendszeres, hagyományos, színvonalasan szervezett rendezvények a szakmai munka elősegítésén, az ismeretek bővítésén túl a kollegiális kapcsolatok ápolását is jól szolgálták, az augusztusi vándorgyűlés pedig alkalom volt arra, hogy félezer külföldi és hazai szakember betekinthesse a Parkerdőgazdaság életébe, megismerkedjen eredményeinkkel és gondjainkkal. Szeptemberben nyolc napos tanulmányútra került sor, amelynek során az osztrák és a német erdőgazdálkodással, s ezen belül két nemzeti park munkájával is megismerkedhettek a résztvevők.

Sor került a jövő évi egyesületi program összeállítására is. Rögzítették, hogy májusban a Gödöllői Erdészet rendezi meg a jelölőversenyt, az Erdészek, Vadászok Művezetők Napjának házigazdája pedig a Visegrádi Erdészet lesz. Az augusztusban esedékes Nyugdíjas Műszaki Találkozója a Budapesti Erdészet hívja meg az idős kollégákat. Októberben a Pilismaróti Erdészet területén tartják a hosztoló versenyt. Döntés született arról, hogy a következő külföldi tanulmányút színhelye Erdély lesz. Szerepel még a programban februárban egy családi est, a későbbiekben két élménybeszámoló külföldi tanulmányutakról és augusztusban megemlékezés az elhunyt munkatársakról a mogyorósbányai emlékhelyen. Támogatást kapott az az indítvány is, amely a társerdészeti szervezetekkel való közvetlen kapcsolatfelvételt szorgalmazta.

A kibővített vezetőségi ülés megvitatta az OEE állásfoglalástervezetét, amely a hazai erdőgazdálkodás jövőjével, a kívánatos erdészeti politikával és a szakmai alapelvek érvényesítési lehetőségeivel foglalkozik.

Körkép

– kérdéseinkre az erdészethezetők válaszolnak –

December elején úgynevezett „körinterjút” készítettünk az erdészetek, önálló gazdálkodó egységek vezetőivel abból a célból, hogy – ha vázlatosan is – képet adhassunk a cégünknel zajló szerteágazó tevékenységről. Egyúttal arra is kíváncsiak voltunk, hogyan vélekednek az erdészethezetők a legfontosabb összvállalati folyamatokról. Íme a kérdések és a válaszok.

– 1994-ben mi volt az erdészet legjelentősebb munkája vagy a legemlékezetesebb esemény egységük életében?

Bajna: Egy hasznos és jelentős átszervezést szeretnék kiemelni. Az év elejétől – az erdészkerületek megosztásával – három kerületvezető vadász kolléga (akik erdésztechnikusok, de eddig csak vadgazdálkodási és vadászati feladatokat láttak el) most már erdészeti tevékenységet is végez.

Budakeszi: Legjelentősebb munkánk az erdészeti központunkkal szembeni területen zajló felújító vágások folytatása volt, az újulatra és a jó csermakk-termésre alapozva, kíméletes közelítési módszerek alkalmazásával.

Budapest: Legnagyobb feladatunk a főváros által is támogatott száradék-kitermelés, ami jelenleg is folyik. A legemlékezetesebb munkánk a kerékpárút építése volt.

Gödöllő: A szokásos feladatokat végeztük, különösebben emlékezetes munka nem akadt.

Pilismarót: Ha nem is kifejezetten szakmai munka, a vándorgyűlés megrendezése marad a legemlékezetesebb. Ebből valamilyen módon minden munkatársunk kivette részét.

Piliszentkereszt: Augusztusban megkezdtük a pilisvörösvári tűzkár felszámolását. Első lépésként, a talajerózió megfékezése érdekében 4700 db hordalékfelfogó gátat építettünk. A tűzkár kapcsán az idei évre betervezett 32,3 ha-os erdőrésztelék letermelését, a faanyag felkészítését és megsemmisítését, valamint a talajelőkészítést (padkázást) szeptemberben kezdtük el. Az év végére az ide tartozó „fahasználati” munkákkal teljes egészében, a „talajelőkészítéssel” közel terv szinten végeztünk.

Ráckeve: Nem volt olyan munkánk, amelyet indokolt lenne ilyen jelzővel minősíteni. Tettük a dolgunkat.

Szentendre: Ugyanezt mondhatjuk el.

Valkó: Az év folyamán a fahasználati (tarvágással) érintett területek időben és megfelelő minőségben átadásra kerültek, így lehetőség volt azokban az erdősítési feladatok végrehajtására. (Dányi és Isaszegi erdőrésztelékéről van szó.)

Visegrád: Mint a marótiaknál, nálunk is a vándorgyűlés szervezésével kapcsolatos feladatok maradnak a legemlékezetesebbek.

Fafeldolgozó: Kiemelkedő munkáról nem tudok beszámolni. Egyenletes koporsótermelés zajlott.

Műszak: A Stihl márkabolt és szerviz sikeres privatizálását emelem ki. Három erdészeti dolgozó kivásárolta a készleteket, kibérelte az üzlethelyiséget és a berendezéseket.

Naturplan: Különleges, emlékezetes feladatunk volt a Balaton-parton körbevezető kerékpárút-törzshálózat nyomvonalának helyszíni kijelölése.

– Az erdészetben belül mely ágazat (szakterület) volt a legsikeresebb, és melyik okozta a legtöbb gondot?

Bajna: Sikeresnek mondható a fahasználat és a vadászat. Legtöbb gondunk az erdőfelújítással volt a '93-ban elmaradt makktermés és a szárazság miatt, amelynek következménye az újulat hiánya és az aszálykár. További jelentős gond: sokkal gyakoribb a falopás és az orvvadászat, mint korábban.

Budakeszi: Fahasználati ágazatunk jelentősen túltejesítette eredménytervét. A vadászati ágazatban viszont lényegesen elmaradtunk a trófeás vad kilövési előírányzataitól. Ezt a korábbi évek túl radikális vadállomány-apasztásának tudjuk be.

Budapest: Pénzügyileg a fahasználat, erkölcsileg a parkfenntartás volt a legsikeresebb 1994-ben. A legtöbb gondot a területrendezés okozta.

Gödöllő: Sikereket is hozott, de sok gondot is okozott az erdőfelújítások eredményes végrehajtása.

Pilismarót: Közgazdasági értelemben a fahasználat volt a legsikeresebb, s csatlakozik hozzá az erdőfelújítás. A pénzügyi eredmények mögött azon-

ban ott a kérdés, hogy meddig tartható fenn az erdőnevelési-használati folyamat olyan hozammal, hogy a folyamatot működtető személyzetet is eltartsa. Hosszú távon (de jelenleg is percről percre) veszélyezteti ezt a magas vadlétszám, amelynek kezelése a jelen és a közeljövő legsürgetőbb gondja.

Piliszentkereszt: Majdnem mindegyik ágazatunk a tervezett nyereség fölött teljesített. Szakmai szempontból a 19,9 ha-os Csobánka 11/b. erdő-részlet 100%-os átadását tartjuk a legsikeresebbnek. A legtöbb gondot a postaréti csemetekertben az aszály miatt bekövetkezett csemetepusztulás, valamint a piliscsévi részekben újabb 30 ha-os területünket sújtó tűzkár okozta.

Ráckeve: Legsikeresebbnek a fahasználat bizonyult, mert – kellő előkészítés után – jelentős mértékben növeltük exportunkat. Sikeresen közvetlenül a fafeldolgozókkal szállítási megállapodást kötött, így az átlagosnál magasabb árakat értünk el. A közvetlen kapcsolat azért is előnyös, mert nem érvényesül a fakeskeredők fokozott óvatossága, rátartása a minősítésnél, így az eddig beírdőn eladott anyag jelentős része – jóval magasabb áron – exportra került. A legproblematikusabbnak a gépjármű helyzetét látom, mert megítélésem szerint hosszú ideje nincs egyértelmű vállalati koncepció ennél az ágazatnál. Nem versenyképes a piacon.

Szentendre: Ágazatink általában kiegyensúlyozottan dolgoztak. A legtöbb gondot a vadgazdálkodás okozta.

Valkó: Sikeresnek minősíthetjük a csemetermelést, az erdőfelújítást, a fahasználatot és a megbízásos tevékenységet. A legtöbb gondot a vadgazdálkodás, azon belül is a disznóskert okozta.

Visegrád: A legtöbb ágazatunk sajnos elmaradt a várakozástól. Különösen sok gond volt a fagyártmány-üzemmel.

Fafeldolgozó: Egyértelműen sikeresnek bizonyult a „kereskedelmi körzet” létrehozása. Minden anyagot az előző évinél lényegesen magasabb áron, időben el tudunk adni. A legtöbb gond a koporsó-értékesítéssel volt. Nagyságrenddel csökkentek eladásaink, holott a termék sokat javult és a választék is bővült. A piac nagy mértékben korrumpálódott.

Műszak: A legnagyobb eredménynek azt tekinthetjük, hogy – a megyei közlekedési felügyelettel kialakított jó együttműködésnek köszönhetően – folyamatosan fenn tudtuk tartani a hetenkénti műszaki vizsgáztatást. Sikeresen beindult – a Fafeldolgozó Erdészettel közösen – az oldószeres fényezés is. A legtöbb gondot az okozta, hogy áraink piacképesek maradtak, s a rezsiköltséget az egyre dráguló környezetben szinten tarttuk.

Naturplan: A kiviteli tervekől a megyei koncepciókig sokféle munán dolgoztunk, nehéz lenne bármelyiket is kiemelni. A legtöbb gondot az okozta, hogy a megváltozott tulajdonviszonyok miatt át kell alakítani tervezési metodikáinkat.

– Az erdészet szakembergárdáját (létszámában, színvonalában) megfelelőnek látja-e a feladatok megoldására?

Bajna: A jelenlegi kerületvezetői létszám megfelelő. Úgy érzem, a szakmai színvonalat az egész cégnél növelni, ha több tapasztalatcsere kerülné sor az erdészetek között.

Budakeszi: A korábban végrehajtott leépítések és személyi változások eredményeként gardánk jelenleg mind létszámában, mind szakmai színvonalában megfelelő. További létszámcsoökkentés azonban erősen veszélyeztetné feladataink végrehajtását.

Budapest: Véleményem szerint ez a téma nem tartozik a nagyközönségre.

Gödöllő: Röviden: a létszám és a színvonal is megfelelő.

Pilismarót: Jól összeállt csapat kezeli érdeinket.

Piliszentkereszt: A jelenlegi feladatok ellátására elegendő és jó szakemberünk van. Azonban a következő időszakban a feladatok növekedése várható, ami a létszám bővítését indokolná.

Ráckeve: A létszám is, a szakmai színvonal is megfelelő. Olykor gondot okoz, hogy a gazdasági környezet bizonytalansága, az ágazat jövőjének, jövőképeinek kialakulatlanlansága miatt szélsőséges felfogásokat, megnyilatkozásokat is tapasztalhatunk.

Szentendre: Általában megfelelő a szakmai színvonal. Sokszor érezzük viszont az egy fő műszaki vezető hiányát.

Valkó: Szakemberegárdánk megfelelő, változtatásra nincs szükség.

Visegrád: Ugyanezt mondhatjuk el.

Fafeldolgozó: A létszám elegendő, a színvonal jó.

Műszak: Szakemberegárdánk viszonylag jól felkészült, de folyamatos továbbképzésekre, oktatásra lenne szükség, hogy a fejlődő technikát követni tudjuk. Ha jó eredményt ígérő újabb tevékenységeket találnánk, sokkal több embert is tudnánk foglalkoztatni.

Natourplan: Megfelelő számú és jól képzett a gárda; több szakmérnökünk van, és sokan vettek részt továbbképzéseken is az idén. Jelenleg egyik kollégánk például erdőértékelési tanfolyamot végez.

– *Véleménye szerint előnyös a vállalkozók foglalkoztatása az erdészet számára?*

Bajna: Röviden: igen.

Budakeszi: Mind a fakitermelésben, mind az erdőművelésben vállalkozókkal végeztetjük a feladatok nagy részét. Foglalkoztatásuk gazdasági szempontból egyértelműen előnyös, de folyamatos és következetes szakmai felügyeletre van szükség.

Budapest: Kétségteljesen előnyös.

Gödöllő: Pénzügyileg mindenképpen előnyös. A megfelelő szakmai színvonal biztosítása azonban folyamatos ellenőrzést igényel.

Pilismarót: Messzemenően előnyösnek tartom a vállalkozók alkalmazását. Lehetőségeim szerint az induló vállalkozásokat is igyekszem támogatni, hogy egészséges konkurenciát jelentsenek a már működők számára. Erdészetünk szeretné felkarolni az erdőnevelési tevékenységre kialakuló vállalkozásokat is.

Pilisszentkereszt: Kifejezetten előnyös ez a megoldás. Jelenleg a megnövekedett feladatokat nem is tudnánk csak saját dolgozóinkkal megoldani.

Ráckeve: Igen, egyértelműen előnyös! Ugyanakkor nagyon fontos kérdés, hogy dolgozóink további foglalkoztatása, családjuk megélhetésének biztosítása hogyan, milyen formában oldható meg. Nagyon jó lenne, ha erről mielőbb összvállalati véleménycsere alakulna ki.

Szentendre: Mindenképpen előnyös a vállalkozók foglalkoztatása.

Valkó: Ugyanez a véleményünk.

Visegrád: Mi is ezt mondhatjuk.

(A speciális erdészetek erre a kérdésre nem válaszoltak, mert náluk természetesen nincs ilyen gyakorlat.)

– *Az eszközállomány mennyire elegendő, megfelelő a feladatokhoz képest?*

Bajna: Eszközaink elegendőek, de szükséges lenne egy részüket folyamatosan lecserélni új, kisebb fogyasztású gépekre.

Budakeszi: Az eszközállomány jelenleg elegendő, de már a közeljövőben problémát fog jelenteni személyszállító, közellítő és más gépeink lecserélése, mert nehéz terepviszonyaink miatt erősen elhasználódtak. Ismerve az árakat, a finanszírozás igen nehéznek tűnik.

Budapest: A szállítási kapacitásunk gyenge, új eszközökre lenne szükségünk.

Gödöllő: Elfogadható színvonalú az eszközállományunk.

Pilismarót: A legnehezebben elviselhető eszközhiány a számítógépek szoftvereinek gyengesége és összekapcsolhatatlansága. Egyébként feladatainkhoz elégséges, sőt – például az LKT-k tekintetében – túlzott is az eszközállományunk.

Pilisszentkereszt: Általában megfelelőek eszközeink, de a személyszállító kocsikat mielőbb le kellene cserélni.

Ráckeve: Önmagában nem kívánok erre válaszolni, mert ez a kérdés szorosan összefügg a foglalkoztatási formákkal, amelyről az előbbiekből szóltam.

Szentendre: A jelenlegi feladatokhoz még elegendőek eszközeink. De a jövőben sokkal több erdőművelési munkánk lesz, s ehhez új erdősítési, ápolási gépek kellenének, valamint a dolgozók elszállásolását is meg kellene oldani. Egy terepjáró gépkocsi is nagyon kellene.

Valkó: Tekintettel arra, hogy a munkák nagyobb hányadát olyan vállalkozók végzik, akik egyre inkább rendelkeznek a szükséges gépekkel, eszközállományunk megfelelőnek mondható. Szükséges lenne azonban a vadászatot gépkocsik cseréje (a régiék 6-8 évesek).

Visegrád: Elegendőek, megfelelőek eszközeink.

Fafeldolgozó: Nálunk csak a termékbővítés indokolná az eszközök gyarapítását.

Műszak: Eszközállományunk általában megfelelő, de a feladatok magasabb műszaki színvonalú ellátásához szükség lenne néhány – főként motordiagnosztikai – műszer beszerzésére, illetve 12 éves tépadunk korszerűsítésére is.

Natourplan: A meglévő eszközök lehetővé teszik a folyamatos munkát, de számos igényesebb feladat esetében Budapestre kell felutazni és ott drága bérmunkát igénybe venni. (Például: térképnyagítás, pauszmasólas, színes másolás.)

– *Cégünk részvénytársasággá való átalakulása milyen hatást gyakorolt az erdészet működésére?*

Bajna: Közvetlen hatását egyelőre nem éreztük.

Budakeszi: Véleményem szerint ez még nehezen felmérhető. A szükséges ésszerűsítéseket a működési formától függetlenül végre kellett, illetve végre kell hajtani. **Budapest:** Erre a kérdésre megalapozott választ még nem tudok adni.

Gödöllő: Jelentősebb, konkrét hatást nem éreztünk.

Pilismarót: A mi perspektívánkból nézve a napi információs kapcsolat lazult a felső vezetés és az erdészet között. Valószínűleg azért, mert a vezetést az idén nagyon lefoglalta az Rt szerveinek kiépítése, működési feltételeik biztosítása.

Pilisszentkereszt: A cégforma változása nem volt közvetlen hatással munkánkra.

Ráckeve: Más lett a cég neve.

Szentendre: Semmilyen közvetlen hatást nem tapasztaltunk.

Valkó: Nálunk sem okozott változást.

Visegrád: Erdészetünk munkájában változást nem hozott.

Fafeldolgozó: Valószínűleg erdészetünket érintette legkevésbé a változás, mert eddig is piacorientált és nyereségérdekelte gazdálkodást folytattunk.

Műszak: Lényeges változást nem tapasztaltunk, s ószintén szőlva többet vártunk tőle. Gondolok itt például arra, hogy a mi kapacitásaink kihasználására is nagyobb igény mutatkozhatna.

Natourplan: Irodánk életében a cégforma változása nem hozott változást.

– *Megítélése szerint, az egész Parkerdőgazdaságot tekintve, 1994-ben mely folyamatok minősíthetők a legpozitívabbnak, s melyek a legnegatívabbnak?*

Bajna: Tudomásom szerint az erdőgazdaság igen sok pályázatot adott be az év folyamán különböző témákkal kapcsolatban. Ha nem is sikerült mindenütt elérni a kívánt célokat, ezt a gyakorlatot célszerű folytatni.

Budakeszi: Egyértelműen pozitív, hogy az igen nehéz gazdálkodási körülmények ellenére biztosítottak az erdőművelési munkák forrásai. Negatívan hat a parkfenntartási források szűkössége, s nálunk az ingatlanhasználásból származó bevétel körüli bizonytalanság is.

Budapest: Ugyanezt válaszolhatom, mint az előbb. Az év elején léptem be a céghez, még nincs kellő áttekintésem.

Gödöllő: Pozitívnak tartjuk azokat a törekvéseket, amelyek úgy irányulnak a pénzügyi stabilitás fenntartására, hogy a szakmai követelmények ne szenvedjenek csorbát.

Pilismarót: Pozitív, hogy az erdőnevelési folyamat – a gondok ellenére – összességében jó irányba fejlődik. Negatívnak tartom, hogy terjed az a hit, miszerint a vadászatból tőkehatékonyan lehet jövedelmet elérni. Szintén negatív, hogy sokszor elveszünk a részletekben; például most mintha az lenne a legfontosabb kérdés, milyen kocsikat szerezzen be a cég.

Pilisszentkereszt: Egyik vonatkozásban sem kívánok semmit kiemelni.

Ráckeve: Átfogó kép és kellő információ híján nem tudok véleményt mondani.

Szentendre: Pozitív, hogy cégünk stabil, működőképes. Negatív, hogy erősen a vagyonértékesítésnek is köszönhető.

Valkó: Pozitív a likviditás megőrzése, a fennmaradás. Negatív: a vagyon felélése tovább tart.

Visegrád: Sokat gyarapított hímevünkön, hogy a vándorgyűlést sikerült magas színvonalon megszervezni. Számunkra, de talán nemcsak számunkra a legnegatívabb az, ahogy a Budapesti Természetvédelmi Igazgatóság beleszólt gazdálkodásunkba.

Fafeldolgozó: Jó, hogy kialakult a vállalat új arculata, sokat tisztult az adminisztrációs rendszer, látszanak a hatékonyabb tevékenység jelei. A legnegatívabbnak azt tartom, hogy továbbra sem sikerült vállalati centrikus gondolkodást kialakítani. Az egoizmus nem csökkent.

Műszak: Pozitív, hogy cégünk privatizációs megítélése kedvezőbb lett az átalakulás után. Negatívnak tartom, hogy az erdészetek közötti együttműködés még mindig nem megfelelő színvonalú.

Natourplan: Nem áll módomban válaszolni. Túl messze vagyunk ahhoz, hogy az összvállalati folyamatokat képesek legyünk értékelni.

Egyensúlyban, eredményesen

December elejei, az év első tizenegy hónapjának gazdálkodását összegző adatok szerint várhatóan teljesítjük idei eredménytervünket.

Bár nettó árbevételünk mintegy 6,6%-kal elmarad az előirányzattól, a tervhez képest költségeink is 7,1%-kal alacsonyabb szinten alakultak. Így gazdálkodásunk egyensúlya biztosított.

Az árbevételt vizsgálva első pillantásra különösnek tűnik exportunk jelentős visszaesése, amely most 11%-os részarányt mutat. Ez azonban csak látszólagos elmaradás; a pénzügyi-számviteli szabályok változásának tudható be, ugyanis több olyan bevételi kategória, amely korábban exportnak számított, a mostani szabályok szerint belföldi árbevételként könyvelendő el. (Ez a mi esetünkben főként egyes vadászati szolgáltatásokra vonatkozik.) A költségek körében az erdőfelújításnál és a fahasználtnál mutatkozik jelentős megtakarítás. A vállalati általános költség – az rt működési költsége – az időarányos felhasználáshoz képest enyhe túllépést mutat, de gyakorlatilag megfelel az előirányzatnak.

Az egyes ágazatokat tekintve a vártnál jobb eredményt hozott az erdőművelés összes részterülete – a mag- és csemetetermelés, az erdőfelújítás és -telepítés egyaránt –, valamint a fahasználat, a megbízásos erdőgazdasági munkák és számos egyéb, kisebb jelentőségű tevékenység is. A fagyártmány-termelés az előirányzott szinten teljesítette eredményét, ugyanakkor a jelentősebb ágazatok közül a vadgazdálkodás és a parkfenntartás eredménye elmaradt a várakozástól.

Az erdészetek közül – a tervhez képest – kiemelkedő eredményt ért el Ráckeve, s túlteljesítette pozitív előjelű eredménytervét Pilismarót, Lepence és Valkó is. Örvendetes, hogy a veszteségesre tervezett erdészetek közül Bajna és Budapest nyereséggel zár, és Szentendre, Pilismarót, Budakeszi, Gödöllő, valamint a Műszaki Erdészet is jelentősen mérsékelte „negatív eredményét”. Az előirányzatokhoz mérve Visegrád és a Természetvédelmi Központ mutat jelentős visszaesést pénzügyi eredményében, bár egyébként Visegrád nyereséges maradt.

December elején – a teljes munkaidőben foglalkoztatottakat tekintve – 571 fizikai és 253 alkalmazotti állományú kolléga dolgozott cégünknel, tehát összesen 824 fő. Ez az előző év azonos időszakához képest 98 fős csökkenést jelent. A létszámcsökkenés mindkét kategóriát arányosan érintette.

1994. december elején a teljes munkaidőben foglalkoztatott fizikai dolgozók bruttó átlagbére 18%-kal, az alkalmazottaké 20%-kal volt magasabb, mint az előző év azonos időszakában.

Tíz Land Rover az erdészeteknek

Cégünk december 15-én aláírta azt a szerződést, amely szerint tíz darab Land Rover Defender 90-es típusú turbódieszel autót vásárolunk lízing-konstrukcióban egy kft-től.

A hivatalosan teherautónak számító gépkocsikat a szerződés szerint 1995. január 31-ig kell megkapnunk. A maguk kategóriájában a legjobbak közé tartozó járművek kivétel nélkül az erdészetekhez kerülnek; mind-egyik „hagyományos” erdészet egy darabot kap. Üzleti partnerünk kérésére a beszerzési árat nem közölhetjük, de a szakemberek egyöntetű véleménye szerint kifejezetten előnyös szerződést sikerült kötni. További előny, hogy a Műszaki Erdészet megfelelően felkészült a gépkocsik karbantartására, javítására az értékesítővel kötött külön garanciális szerződés alapján.

Az új járművek beérkezésével egyidejűleg, illetve a következő hónapokban várhatóan sor kerül számos – ma már eléggé előregedett és gyöngye műszaki állapotban lévő – UAZ és Niva gépkocsi kivonására az erdészetek eszközállományából. A vállalatvezetés azt fontolgatja, hogy ezeket a kocsikat cégünk dolgozói kedvező áron megvásárolhassák, illetve – ha vállalati célú igénybevételükre a későbbiekben is sor kerül, például munkásszállítás vagy vadásztatás esetén – az új tulajdonosok reális költségtérítést kapjanak.

Minderről hamarosan vezérigazgatói utasítás fog intézkedni.

Növénytelepítés a 2-es útnál?

Előrehaladott tárgyalások zajlanak arról, hogy elnyerjük a 2-es számú főközlekedési út újonnan építendő, mintegy 15 kilométeres, Vácot elkerülő szakaszának növénytelepítési munkálatait. A megrendelés értéke még üzleti titoknak számít, de annyit elárulhatunk, hogy több tízmilliós üzletről van szó.

Az út kivitelezését fővállalkozásban az Itinela Com-Edile nevű olasz cég végzi, amely az egyes kapcsolódó munkákra alvállalkozói pályázatokat írt ki.

Az útmenti növénytelepítés mintegy 1600 sorfa, 260 ezer cserje, 3000 örökzöld elültetését jelenti. Külön kezelik a fűvesítést, amelyre szintén pályázatot szeretnénk benyújtani.

Ha sikerül elnyerni e jelentős megrendelést, a munkát 1995. szeptemberétől 1996. május közepéig kell elvégezni.

Szociális ügyeink

Parkerdőgazdaságunk központjában *László István* munkavédelmi vezető – aki egyben a szakszervezeti bizottság titkára is – foglalkozik a vállalati szociálpolitika kérdéseivel. Arra voltunk kíváncsiak: ma, amikor minden „elpiacosodott”, sőt sokak szerint a „vadkapitalizmus” idejét éli Magyarország, beszélhetünk-e még egyáltalán a cégen belüli szociálpolitikáról?

– A rendszerváltással letűnt az az időszak, amikor az állam számos szociális feladatot terhelte a gazdálkodó egységekre. Már a nyolcvanas években sokan – szakszervezeti vezetők is – kárhoztatták ezt a gyakorlatot, mert egyrészt felesleges állami beavatkozást jelentett a gazdasági életbe, másrészt olyan plusz teendőket rótt a cégekre, amelyeket egyre kevésbé kívántak ellátni. A piacgazdaság kiépülésével aztán végleg átértelmeződött a „vállalati szociálpolitika”; a munkáltató és a munkavállaló viszonya gyakorlatilag teljesen piaci alapokra helyeződött, magyarán a munkaerőpiaci kereslet-kínálat, illetve az elvégzett munka és az érte járó munkabér az egyetlen igazán fontos tényező, s a „béren kívüli juttatások” szerepe minimálissá vált – kezdte beszélgetésünket rövid visszatekintéssel az SZB-titkár.

– *Eszerint megszűnt a „vállalati szociálpolitika”?*

– Nem egészen. Egyrészt megmaradtak (szűk körben) bizonyos állami előírások, amelyek kötelezik a cégeket egyes feladatokra, illetve lehetővé tesznek előnyös pénzügyi megoldásokat, másrészt a munkáltatónak is jól felfogott érdeke, hogy a bér jellegű kifizetésen kívül más módon is megtartsa és ösztönözze a kvalifikált munkaerőt.

Az állami kötelezések körébe tartozik például, hogy a munkáltatónak jóléti-kulturális alapot kell létrehoznia. Ez elég csekély mértékű; például nálunk – holott a mai viszonyok között közepesen nagy cégnek számítunk – az idén 600 ezer forint körüli összeget tesz ki. A vállalatvezetés ennek kezelését teljes mértékben a szakszervezeti bizottságra bízta. A pénz túlnyomó részét az üdültetés támogatására használtuk fel.

Szintén jogszabályi kötelezettség, hogy a munkáltatónak meghatározott esetekben temetési, illetve szülési segélyt kell fizetnie. Ez nyilván praktikus okokból maradt a cégeknél; egyszerűbb így a kifizetés, mintha a dolgozónak – mondjuk – a társadalombiztosításhoz kellene szaladgálnia.

Bár munkajogi előírások is érvényesülnek, jelentős mértékben a munkáltató belátására van bízva, hogy olyan területeken, mint például a munkásszállítás, a munkaruha-ellátás, az étkezési hozzájárulás milyen konkrét megoldások érvényesülnek. Ez nagy mértékben a Kollektív Szerződéstől függ, s így értelemszerűen a helyi szakszervezet(ek) hozzáértésétől és erejétől is.

– *Nálunk hogyan mennek a dolgok?*

– Talán kezdjük a Kollektív Szerződéssel. Ennek megkötésére a munkavállalói oldalról a MEDOSZ helyi

alapszervezete, mint a szakszervezeti választások után létrejött és elfogadott „representatív képviselő” jogsúlt. (Más szakszervezet nem is szerveződött cégünk-nél. Jelenleg 530 munkatársunk, a dolgozók körülbelül 60%-a tagja a szakszervezetnek.) A Kollektív Szerződés állandó „karbantartást igényel” szociális rendelkezéseiben is, esetenként kogens munkaügyi szabályok miatt kell módosítani, máskor hol a munkaadói, hol a munkavállalói oldal vet fel újabb megoldásokat.

A szociálpolitika egyes részterületeire vonatkozóan a következőket érdemes kiemelni.

Üdülés: számos más céggel ellentétben megtartottuk a vállalati üdülőt. Ez, mint közismert, Szántódon található, és más erdőgazdaságokkal közösen működtetjük. Tíz turnusban négy szoba, tehát összesen negyven szoba áll rendelkezésünkre, ami az átlagos családnagyságot véve évente 120-150 munkatársunk és családtagja ilyen jellegű üdülését teszi lehetővé. Idén nagy volt az érdeklődés, csak az elő- és utószezonban maradt kihasználatlanul egy-két szoba. Mint említettem, ehhez a jóléti alaptól támogatást adtunk, valamint ezen felül a Parkerdőgazdaság gondoskodik az üdülő ránk eső karbantartási költségeinek finanszírozásáról.

Segélyezés: a kötelező temetési és szülési segélyen kívül három lehetőség van nálunk. A dolgozók kaphatnak – egyéni elbírálás alapján – vállalati segélyt, szakszervezeti segélyt, valamint a Pilis Segély Alapítvány is nyújt segítséget. A vállalati segély a jóléti alaptól, a szakszervezeti a MEDOSZ-forrásokból fizethető ki, a Pilis Segély pedig annak az egymillió forintos alapítványnak a kamatait használhatja fel, amelyet fele-fele arányban a szakszervezet és a cég hozott létre. A gazdasági helyzet romlását mutatja, hogy egyre nő a segélyt kérők száma. Ugyanakkor az emberek méltóságérzetére, tartására utal, hogy idén egyetlen jelentkezőt sem kellett visszautasítanunk, mindenki valóban rászorulónak bizonyult. Sajnos elég csekély, átlagosan 5000 forintos összegekkel tudunk segíteni.

A munkaruha biztosítása és az étkezési hozzájárulás teljesen pénz-alapokra helyeződött. Az előbbinél a Kollektív Szerződés szerint munkakörönként részletesen meghatározva kapnak 1-2 év „kihordási idővel” munkaruha beszerzésére szolgáló pénzt a dolgozók. Aztán, hogy mit csinálnak ezzel az összeggel, az a munkáltató szempontjából mindegy, de a szerződés azt is tartalmazza, hogy a munkahelyén mindenki megfelelő munkaruhában köteles megjelenni. Az étkezési hozzájárulás egységes, jelenleg mindenki egyaránt 1200,-Ft-ot kap. Összehasonlításképpen: a központban ma egy ebédért 150,-Ft-ot kell fizetni, tehát az itt dolgozók ebédköltségét a cég nyolc munkanapon át kifizeti. A munkásszállítás költségei az adott erdőszéknél és ágazatnál merülnek fel. Tudomásom szerint mindenhol megoldott ez, központi keret nincs, de nincs is rá szükség.

– sé –

Épségben vagyunk

Az üzemi balesetek száma hál' Istennek igen alacsony volt az idén, súlyosságuk pedig viszonylag csekély. Mindössze 13 balesetet kellett regisztrálni, a „kiesett munkanapok száma”, azaz a gyógyulási idő pedig csak néhány napot tett ki balesetenként.

Mielőtt – a korábbi baleseti statisztikákra emlékezve – szerencsénket áldanánk, érdemes figyelembe venni, hogy ez jórészt objektív változásoknak köszönhető. A cég állományában fakitermelő alig maradt, erdőművelő is elég kevés; ma ezeket a munkákat jórészt vállalkozási alapon végeztetjük. Fagyártmány-üzemeink közül az eladás előtt álló incsói – amely munkavédelmi szempontból is elég sok gondot okozott – az idén alig működött.

Mind ezt figyelembe véve is, szinte balesetmentes volt az idei év. A mindig előforduló csúszásokon-ficamokon kívül csak egyetlen érdekes eset akadt: egyik kollégánkat megharapta egy vaddisznó. Szegénynek nem csak az ilyenkor szokásos oltásokat kellett kiállnia, hanem az adminisztratív procedúrát is.

Koncert – jövőre is?

Áprilistól szeptemberig minden hónap utolsó vasárnapján – no meg ráadásként Szent István ünnepén – emlékeztető koncertek színhelye volt a Visegrádi Fűvészkert. *Kertész József*, a Visegrádi Erdészeti Műszaki Vezetője szervezésében Bach, Vivaldi, Mozart és más klasszikusok muzsikája csendült fel a meghívott együttesek – a dunakeszi és a szentendrei zeneiskola diákjai, a dunabogdányi fűvószenekar, a Gabrieli Rézfűvós Quartett és más fűvószenekarok – előadásában. Az érdeklődés váltakozó volt, hol 50, hol 200 fő előtt zajlottak a koncertek. Sajnos, ismerős arcokat alig lehetett látni, a visegrádi és környékbeli kollégák nem bizonyultak nagy zenerajongóknak...

Kertész József 1995-ben szeretné megismételni – új együttesekkel is – a koncertsorozatot, amelynek nem titkolt célja az is, hogy a Fűvészkert, mint Visegrád egyik látványossága, ismertebb legyen. A rendezvény jó sajtóvisszhangot kapott, a Fűvészkert látogatottsága növekedett – érdemes lenne folytatni.

Parkerdőgazdaság

A Pilisi Parkerdő Rt. lapja.
Megjelenik: kéthavonta.

Szerkeszti a szerkesztőbizottság, Elnöke: Márkosi Lajos.

Felelős szerkesztő: dr. Sébor József.

Felelős kiadó: a Parkerdő Rt. vezérigazgatója.

A szerkesztőség címe:

2025 Visegrád, Mátyás király út 4.

Nyomdai munkák: Diós Nyomda, Budapest.

Fatolvajok, vadorzók

Feltűnően növekszik a falopások és a vadorzások száma területeinken. Becslések szerint az idén 3-4 millió forintot kárt okoztak cégünknek az erdei tolvajok.

A jelentések túlnyomó része tűzifa-lopásról számol be, de nem ritka az sem, hogy villanypásztor-berendezéseket, napelemeket, egész kerítésrészeket tulajdonítanak el. A vadorzás pedig, ami itt, a főváros környékén eddig elég ritka volt, a többszörösére növekedett.

A kárérték egyelőre nem túl nagy, mégsem mondhatjuk rezignáltan, hogy „ez van”. Bár az erdőőrzés jelentős erősítésére nincs módunk – egy igazán hatékony rendszer kiépítése a sokszorosába kerülne a jelenlegi kárnak – a kerületvezetők talán tehetnének többet is a lopások megakadályozása érdekében.

Ehhez azonban a rendőrség megfelelő aktivitása is kellene. Amint több kerületvezető erdész beszámolt róla, lassan értelmetlennek tartják, hogy feljelentést tegyenek. Nem egyszer tudják, hogy ki volt a tolvaj, s meg is nevezik az illetőt, de a rendőrség nem folytat le érdemi nyomozati eljárást. Egymás után adja ki a nyomozást megszüntető határozatokat, „tettes ismeretlen” megjelöléssel; valószínűleg egyszerűen nincs energiája rá, hogy ilyen „piti” ügyekkel foglalkozzon. Kirívó eset volt például, amikor nemrégiben egyik erdészünk kötelességszerűen feljelentést tett, mert egy tanya előtt elhaladván látta, hogy a házigazda kutyája vidáman vaddisznó-belsősegeket marcangol. A rendőrség ezt nem tartotta megfelelő tárgyi bizonyítéknak, nem is indította meg az eljárást. Elvégre mindenki vehet vaddisznó-belsőseget...

Nagyon ritkán, de a cégen belül is akadnak olyanok, akik megfélemlenek a törvényekről. Egyik kollégánkat nemrégiben „fekete vadászaton” kapták; éppen zsigerelte a vadat, amikor lebukott. Első ijedtében beismerte vétkét, aztán visszavonta vallomását. Az erősen terhelő bizonyítékok ellenére az ügyészség medítál, hogy vádat emeljen-e.

In memoriam Gombás László

Gödöllőn született, életét a Gödöllői Dombvidéken élte le, s itt halt meg 88 esztendőskorában Gombás László erdész.

Pályafutását a M. Kir. Állami és Koronauradalmi Erdőgazdaságnál erdőőrként kezdte. 1930-ban az Isaszegi Erdőhivatalhoz helyezték, és megbízták a mártónberek-i védkerület vezetésével, valamint az erdőhivatalnál irodai szolgálat ellátásával.

Egyik kiemelkedő munkája volt a rontott akácok területen létesített, 40 ha-os Géza-tetői fenyves telepítése.

A háború után a Pest Megyei Tanácsnál erdőbirtokossági felügyeleti erdész beosztásban dolgozott. 1950-től nyugdíjazásáig a Gödöllői Erdőgazdaságnál különböző munkaköröket (csemetekert-vezető, szállítási-vezető, kerületvezető) töltött be, s munkáját mindig nagy elismerés övezte. Igazi tő melletti erdész volt. Családját szerető, kollegiális, józan életű, tiszteletet parancsoló, tekintélyt képviselő és megőrző erdészt vesztettünk személyében. Emlékét megőrizzük.

Gödöllői Erdészeti